

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/22/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010405
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811010405.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanému S. O. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí 28.marca 2012 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza z 28.októbra 2011, sp.zn. 2T 113/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného S. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 28.októbra 2011, sp.zn. 2T 113/2011 bol obžalovaný S. O. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

i napriek tomu, že mu rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Prievidzi sp. zn. ORP-655, 673/DI-SK-2010 zo dňa 3.11.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3.11.2010, bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 24 mesiacov, ktorý platil od 3.11.2010, dňa 31.3.2011 o 16.24 hod. viedol po Ulici M. D. v E., okres Z. osobné motorové vozidlo zn. Daewoo Tico, evidenčné číslo Z.-XXX W..

Za tento prečin bol odsúdený podľa § 348 ods.1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/ a § 37 písm. m/ Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/ a § 37 písm. m/ Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokolvek druhu na dobu dvadsaťšesť mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej pätnásťdňovej lehote obžalovaný S. O. odvolanie do výroku o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody. V jeho písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov je podľa jeho názoru trestom neprimerane prísny predovšetkým z toho dôvodu, že v súčasnej dobe si riadne plní svoju vyživovaciu povinnosť na svoje tri deti a v prípade, ak by musel nastúpiť do výkonu trestu, výživné by nemohol platiť a bývalá manželka by na neho podala trestné oznámenie. On je pritom teraz riadne zamestnaný, avšak ak by musel spomínaný výkon trestu nastúpiť, jeho zamestnávateľ by s ním pracovný pomer ukončil. Domáhal sa preto zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody a uloženia trestu povinnej práce. Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu napriek tomu, že napadnutý rozsudok je zákonný, ponechala na úvahu odvolacieho súdu posúdenie dôvodnosti podaného odvolania obžalovaným do výroku o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody vzhľadom na vyživovaciu povinnosť obžalovaného.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného S. O. proti napadnutému rozsudku nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 28.októbra 2011 po predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým v zmysle § 257 ods.6 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o trestoch a na ich podklade obžalovanému správne a v súlade so zákonom uložil podľa § 348 ods.1 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. l/, 37 písm. m/ a 38 ods. 2 Tr.zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dvadsaťšesť mesiacov. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestov (odňatia slobody a zákazu činnosti). Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokmi o trestoch, mal na zreteli zásady ukladania trestov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 34 Tr.zák. a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestov a ich výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúcu i priťažujúcu okolnosť i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák.

Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku. Nad rámec jeho odôvodnenia považuje za potrebné k odvolacím námietkam obžalovaného dodať, že nepodmienečný trest odňatia slobody mu bol uložený aj v súlade s § 49 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého ustanovenie odseku 1 (podľa tohto zákonného ustanovenia môže súd za splnenia taxatívne vymenovaných podmienok výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky podmiennečne odložiť) sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Pokiaľ sa týka obžalovaným v odvolacom konaní predloženého podania spoločnosti UNIPHARMA Bojnice, označeného nesprávne ako „prevzatie záruky v zmysle § 80 ods. 1 písm. a/ Tr. por.“, krajský súd sa s ním nezaoberal predovšetkým už len z toho dôvodu, že toto podanie nespĺňa formálne náležitosti ponuky záujmového združenia občanov na prevzatie záruky za nápravu obžalovaného tak, ako je tento inštitút upravený v ustanovení § 4 ods. 2, ods. 4 Tr. por.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák.), pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaného prečinu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, ale ani vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti riadenia motorového vozidla akéhokoľvek druhu na dobu dvadsaťšesť mesiacov, dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného S. O. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.